

ПРОЦЕДУРА И ИСПЛАТА ОСИГУРАНЕ СУМЕ ИЗ УГОВОРА О ЖИВОТНОМ ОСИГУРАЊУ

Исплата осигуране суме из уговора о животном осигурању и допунском осигурању од последица несрећног случаја представља лично имовинско право које према Закону о наслеђивању прелази на наследнике.

Из образложења: Првостепеном пресудом је тужени – осигуравајуће друштво обавезан да тужиоцима на име осигуране суме за трајни инвалидитет осигураника исплати износ наведен у изреци пресуде, коју пресуду је потврдио и другостепени суд. У поступку је утврђено да је пок. НБ, мајка тужилаца, са туженим као осигуравачем закључила уговор о животном осигурању, у смислу одредби члана 897. и 942. ЗОО са допунским осигурањем од последица несрећног случаја по Понуди за закључење уговора о осигурању живота, а након њене смрти спроведен је оставински поступа где су за њене наследнике проглашена њена деца, овде тужиоци. У конкретном случају предмет спора није накнада нематеријалне штете из члана 204. ЗОО, већ исплата осигуране суме из уговора о животном осигурању и допунском осигурању од последица несрећног случаја који је пок. НБ закључила, што представља лично имовинско право које према Закону о наслеђивању прелази на наследнике, док се члан 204. ЗОО примењује на видове нематеријалне штете које познаје ЗОО, међу које не спада инвалидитет. Према одредбама члана 11. Посебних услова предвиђена је процедура пријављивања несрећног случаја осигуравачу, тако што је наведено да је осигураник, који је услед несрећног случаја повређен, у обавези да о несрећном случају обавести писменим путем осигуравача, чим то према здравственом стању буде у могућности. У конкретном случају је пок. НБ након повређивања и оперативног захвата остала непокретна, а убрзо и психички неспособна да се обрати туженом, па је пре тога тужиљи дала усмено овлашћење да се у њено име обрати туженом, што је она и учинила, које обраћање испуњава форму пријаве штетног догађаја предвиђену Посебним условима. Имајући у виду члан 13. Посебних услова, којима је предвиђено када доспева обавеза осигуравача за исплату осигуране суме, узима се датум тужиљиног обраћања туженом. Имајући у виду одредбе члана 919. став 1. ЗОО најкасније примерено време у коме је тужени могао да одговори на обавештење да се догодио осигурани случај и да утврди степен инвалидности је 14 дана, а сходно ставу 2. исте одредбе, ако је за утврђивање постојања осигурачеве обавезе или њеног износа потребно извесно време, овај рок почиње тећи од дана када је утврђено постојање његове обавезе и њен износ, па како је тужени негативно одговорио на постављени захтев, то се од датума тужиљиног обраћања досуђује камата.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 3197/10 од 17.05.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Гж. 3369/12 од 23.05.2013. године)